

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.
Ügyszám: IV/391-3/2018.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/391-3/2018</u>	
Érkezett: <u>2018 MÁJ 11.</u>	
Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda: <u>5</u>
Melléklet: <u>2</u> db	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED] az Alkotmánybíróság fenti ügyszámon kibocsátott felhívásában foglaltakra figyelemmel, benyújtott alkotmányjogi panaszunkat az alábbiakban kívánjuk kiegészíteni:

Előljáróban tájékoztatjuk a Tisztelt Alkotmánybíróságot arról, hogy javaslatának megfelelően megkerestünk jogvédő szervezeteket azért, hogy beadványunk elkészítésében segítségüket igénybe vegyünk. Megkeresésünkre jelen ideig érdemi választ nem kaptunk.

Megkerestünk továbbá jogi képviselőt ellátására ügyvédek is, azonban olyan összegek (munkadíj) megfizetését kérték, amelyet jelen anyagi helyzetünkben megfizetni nem tudunk. Ezért a Tisztelt Alkotmánybíróság javaslatát - legjobb szándékunk ellenére - teljesíteni nem tudjuk.

Azonban igyekszünk a Tisztelt Alkotmánybíróság felhívásának legjobb tudásunkkal megfelelni. Előfordulhat, hogy a jogszabályokat nem mindenben az általános jogi értelmezésnek megfelelően értelmeztük, hanem csak a magyar nyelv szabályai szerint. Ezért beadványunk elbírálásánál kérjük figyelembe venni azt, hogy alkotmányjogi felkészültséggel nem rendelkezünk, azonban számunkra ez az egyetlen jogérvényesítési lehetőség maradt.

Az Alkotmánybíróságot arra kérjük, hogy

- a) A panaszunkban sérelmezett Bírói döntést az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjában foglalt hatáskörében vizsgálja felül.
- b) A sérelmezett döntés megsemmisítését Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján kérelmezzük, amely szerint, ha az Alkotmánybíróság a 27. § alapján folytatott eljárásában alkotmányjogi panasz alapján megállapítja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét, a döntést megsemmisíti.
- c) A (4) bekezdés alapján kérjük a Hivatal és a Földhivatal döntései megsemmisítését, amely szerint az Alkotmánybíróság a bírói döntés megsemmisítése esetén megsemmisítheti a döntéssel felülvizsgált más bírósági vagy hatósági (esetünkben hivatali) döntéseket is.

Az Alkotmánybíróság felhívott, hogy egészítsük ki panasz indítványunkat alkotmányjogilag értékelhető érvekkel alátámasztott indoklással.

A kifogásolt döntés azért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogainkat, valamint a (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogainkat és a XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonunkhoz fűződő jogainkat, mert a Bíróság és a Hivatalok a döntéseikben (illetőleg azok indoklásában) a tényeket és okirati bizonyítékokat figyelmen kívül hagyták, olyan tényekre hivatkoztak, amelyekre vonatkozóan a sérelmezett eljárásban okirati bizonyíték nem lelhető fel, azonban mégis az okiratilag nem bizonyított (tehát nem létező) tényekre alapították indoklásukat, és ennek alapján folytatatták le a törvényt sértő eljárást, és jogtalanul alapítottak zálogjogot a tulajdonunkat képező ingatlanunkon.

Jogosultságunkat pedig (a közvetlen érintettségen túlmenően), megalapozza az, hogy – az Alaptörvény V. cikk értelmében –, mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához. A XXVIII. cikk. (1) és (2) bekezdésében foglalt garanciák csak a bizonyítékok eljárási szinten való kezelését érintik. A bizonyítékok elfogadhatósága, illetve hogy azokat hogyan kellene

érdemben értékelni, elsősorban a nemzeti bíróságokra tartozó kérdések, amelyeknek az a feladata, hogy **mérlegeljék az előttük fekvő bizonyítékokat.**

Ezért benyújtott panaszunkat azon az alapon kérjük befogadni és megvizsgálni, hogy kontradiktórius eljárásban volt-e részünk; ami azt jelenti, hogy az ügy megoldása szempontjából, megfelelően meghallgatták és megvizsgálták a Hivatalok és a bíróság az eljárás ténybeli és jogi indokait.

20/2017. (VII. 18.) AB határozat szerint:

[26] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvényellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata.

Meg kell vizsgálni, hogy vannak-e megállapítható tények, amelyek kétséget ébreszthetnek a jogalkalmazók pártatlansága tekintetében. Az eljárásban részt vevő feleknek joguk van arra, hogy az általuk az ügyük szempontjából relevánsnak tartott észrevételeiket előadják. Ez a jog csak abban az esetben tekinthető hatékonynak, ha az észrevételeket valóban „tárgyalják”, vagyis a jogalkalmazó azokat megfelelően megfontolja.

Fontosnak tartjuk hangsúlyozni, hogy nem arra vonatkozóan terjesztettük elő panaszunkat, hogy az eljáró jogalkalmazók nem tettek „kellően” eleget indoklási kötelezettségüknek, hanem a kifogásunk lényegi része arra irányult, hogy nem teljesítették azt a kötelezettségüket, hogy a döntések alapjául szolgáló okiratok, amelyekre hivatkozással döntéseiket – „kellő részletességgel” bemutatva – alapozták, jelen eljárásban nem léteznek, vagy nem azzal a tartalommal léteznek, amelyre az indoklásukat alapozták.

Ami azt jelenti, hogy indoklási kötelezettségeiket a nem létező okiratokra irányulóan teljesítették.

Ebben az eljárásban tehát nem a bizonyítékok értékelésének helytállóságát kifogásoltuk, és ebben a körben azt sem kifogásoltuk, hogy a jogalkalmazók indoklásában megjelölt bizonyítékok és érvek megalapozottak-e.

Arra vonatkozóan sem kérjük panaszunk vizsgálatát, amely szerint a hivatkozott jogszabályok helytállóak-e.

Kifogásunk arra irányul, hogy a megjelölt bizonyítékok vagy nem léteznek, vagy pedig nem azzal a tartalommal bírnak, amelyekre a jogalkalmazók hivatkoztak.

A nem létező „légből kapott” okiratokra való hivatkozás tehát nem a bizonyítékok értékelésének körébe tartozó indoklási kötelezettség megsértésének megállapíthatóságát jelenti, hanem a valóságnak nem megfelelő, tehát tisztességtelen eljárást.

Nem kell különösebb belátási képesség annak megállapításához, hogy ha jelen eljárásban – az eljárás megindításától kezdődően –, olyan okiratokra hivatkoznak, amelyek nem, vagy nem az itt megjelölt tartalommal léteznek, és a másodfokon eljáró és a felülvizsgálati eljárásban ugyan ezekre a nem létező tartalommal bíró okiratokra hivatkoznak, az a panaszunkban előterjesztett Alkotmányos jogainkat az beadványomban előterjesztettek szerint sértik.

Az eljáró Hatóságoknak indoklásukban röviden elő kellett adniuk az általuk megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, és utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a Hatóság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a feljánlott bizonyítást mellőzte.

Mindennek SEM az első, SEM a másodfokú Hatóság és a bíróság NEM tett eleget, mivel az ügy szempontjából lényeges azon tényállást, hogy mire hivatkozva kértük a kifogásolt bejegyzés megsemmisítését, az arra vonatkozó hiányzó bizonyíték megjelölésével SEM az első, SEM a másodfokú bíróság NEM adta elő az első, illetve másodfokú végzésben, és ebből

következően a Pp. 221. § (1) bekezdésébe foglalt további végzés indoklására vonatkozó tartalmi elvárásnak SEM tudnak megfelelni az általunk kifogásolt végzések!

A Bírósági és a (Föld)hivatali döntésekkel szemben azért terjesztettünk elő alkotmányjogi panaszt, mert az Alaptörvény XXVIII. cikk. (1) bekezdésében elismert jogunkkal éltünk, amikor bizonyítékainkat és indokainkat előadtuk. A Bíróság és a (Föld)hivatal azonban ezt a jogunkat megsértette, mert

- az általunk előadottakat nem vizsgálta.

A Földhivatal és a Hivatal indoklásában rögzítette, hogy a kérelemre indult eljárásban, a tárgybéli ingatlanra az [REDACTED]

[REDACTED] javára bejegyzett jelzálog törlése mellett a [REDACTED] számú határozattal, a Bank, mint Kérelmező által okiratokkal igazolt jogutódlási láncolat alapján került sor a zálogjog bejegyzésére a Kérelmező javára, mert a nyilatkozat és a Cégbírósági bejegyzések alapján a jogutódlás megállapítható.

Ez azonban nem felel meg a tényeknek és nem felel meg a valóságnak, mert

- Az [REDACTED] a Fővárosi Cégbíróság Cg. 01-17-000554/19. számú Végzése alapján (lásd a benyújtott alkotmányjogi panaszunk 5. sz. Mellékletét).
- Ebben az eljárásban nem lelhetőek föl okiratok a jogutódlási láncolat igazolására. Ami azt jelenti, hogy az indoklás **valótlan** tartalmú, mert **nem létező okiratokra** alapította a Hivatal a döntését.

Ez pedig azért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk. (1) és (2) bekezdésében biztosított jogainkat, mert

- az okirati bizonyítékokból az állapítható meg, hogy a jogalkalmazók a maguk által kreált, nem létező okirati tényekre alapított indokok alapján jártak el, tekintettel arra, hogy
 - nem léteznek az okiratok, amelyre hivatkoztak.

A másodfokon eljáró Hivatal és a bírói fórum döntése pedig – ezen túlmenően –, azért sért alkotmányos alapjogot, mert

- a bizonyítottan önkényes első fokú döntés vizsgálata során a másodfokú, illetőleg a felülvizsgálati eljárásban az általunk előadottakat egyáltalán nem értékelték, ezzel **valódi** fellebbezési lehetőségeinket kizárták, ezzel
- az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogainkat megsértették.

A „Hivatal” köteles megfelelően megvizsgálni az általunk előterjesztett beadványokat, érveket és bizonyítékokat. Azonban a Bíróság és a (Föld)hivatalok a döntésekkel – a tények és okirati bizonyítékok ellenére –, zálogjogot alapítottak a Kérelmező Bank javára, amellyel az Alaptörvény XIII. cikkében rögzített, tulajdonomhoz fűződő alkotmányos jogainkat súlyosan megsértették, mert:

- Az az okirat nem lelhető fel a sérelmezett eljárásban, amely olyan rendelkezést tartalmazott, amelyből megállapítható, hogy kötelezettségünk keletkezett annak tűrésére, hogy a sérelmezett zálogjogot – Kérelmező javára –, a tulajdonunkra bejegyezzék.
- Földhivatalnak eszerint semmilyen törvényes indoka és okirata nem volt a zálogjognak a Kérelmező Bank javára történő bejegyzésére, ami a fentiekben kifejtettek alapján, nem egyszerű hiba, hanem a **bejegyzés önkényes megváltoztatása.**

A fentiek szerint tehát megállapítható, hogy beterveztett panaszunkat az Abtv. 27. §-a alapján megalapozottan terjesztettük elő, mert álláspontunk szerint a sérelmezett döntések az Alaptörvényben biztosított jogainkat sértik:

Panaszunk pedig az- Abtv. 52. § (1) bekezdésének is megfelel, mert

- Egyértelműen megjelöltük azt, hogy a sérelmezett bírói döntés, azért ellentétes az XXVIII. cikk. (1) és (2) bekezdésének rendelkezéseivel, mert bizonyítottan sérti a

tisztességes eljárásához való jogainkat az, hogy az eljárásban nem létező okiratokra alapozták az eljáró hatóságok a döntéseiket, valamint

- Azt is világosan előadtuk, hogy a másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban ugyanígy jártak el, ez pedig ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének rendelkezésével, mert a valódi jogorvoslati lehetőségeinktől elzárt.
- Azzal pedig, hogy a törvénytörő eljárással került bejegyzésre az ingatlanunkra a zálogjog a tulajdonhoz való alkotmányos alapjogunkat sértették meg.

A tisztességes eljárásához való jogot a jogállamiság elvének fényében kell értelmezni. Ez a jog csak abban az esetben tekinthető hatékonynak, ha az észrevételeket valóban „tárgyalják”, vagyis a hatóság azokat megfelelően megfontolja.

Az Alkotmány és az Abtv. nem állít speciális tartalmi követelményeket az „*érvényesíteni kívánt jogsérelemre*” nézve az Alkotmánybíróság számára.

Az Alkotmánybíróság terhünkre róta, hogy indítványom túlnyomóan törvényességi és nem alkotmányossági kifogásokat tartalmaz. Ezzel kapcsolatban valóban megállapítható az általunk előadott alkotmányossági kifogások jogszabályi egyezősége a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltak rendelkezésével.

Mindazonáltal szükséges rámutatni: az, hogy van-e megalapozott sérelem az Alkotmányos jog alapján, nem pusztán a nemzeti jogban meghatározott polgári jog tartalmától, de eljárásjogi akadályok lététől is függhet, amelyek gátolják vagy korlátozzák a panasz Alkotmánybírósághoz való eljuttatását és vizsgálatát. Véleményünk szerint nem vitatható az Alkotmánybíróság előtt az Alkotmányjogi sérelem alkalmazhatósága magánszemélyek olyan jogvitáira, amelyeket a nemzeti jog polgáriként definiál.

Ami azt jelenti, hogy egy eljárási hiba csak akkor orvosolható, ha az érintett döntést felülvizsgálhatja egy független bírói fórum, amely teljes hatáskörrel rendelkezik és biztosítja az Alkotmányban foglaltak érvényesülését. Egyértelműen deklarálja ezt az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése, amely szerint a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

A tisztességes eljárásához való jogot, ahogyan azt a XXVIII. cikk (1) bekezdése biztosítja, a jogállamiság elvének fényében kell értelmezni, amely előírja, hogy a peres feleknek rendelkezésére álljon egy hatékony bírói jogorvoslat, amely lehetővé teszi polgári jogaik érvényre juttatását.

Elfogadhatatlan ezért az a kialakult jogalkalmazói gyakorlat, amely szerint arra hivatkoznak a jogalkalmazók ítéleteik indoklásában, hogy az indoklási kötelezettség nem jelenti azt, hogy „a felek valamennyi érvelése tekintetében részletes indoklási kötelezettség terheli”, és ezért megkerülik azt, hogy az ügy lényegi részeit a szükséges alaposan vizsgálják meg, és erről a vizsgálatról a határozatában adjanak számot. Az pedig nem vitatható, hogy jelen sérelmezett eljárásnak a hivatkozott, ám nem létező okiratok lényegi részei, mert ezek szolgálták a sérelmezett bejegyzés alapjául.

A Bíróság megállapítása nem tartalmaz az okiratok tartalmára vonatkozóan érdemi indoklást, ami azt jelenti, hogy ilyen irányú vizsgálatot nem folytatott. Alappal merül föl a kérdés: mennyiben „kellően részletes” az az indoklás az adott bizonyítékra vonatkozóan, amely meg sem említi azt a bizonyítékot, amelyre a sérelmezett eljárást a jogalkalmazók alapították?

Ahhoz, hogy az alkotmánybírósági eljárás hatálya alá essen, az ilyen jognak elválaszthatatlannak kell lennie a sértett azon jogától, hogy polgári jogi igénnyel élhessen a nemzeti jogrend alapján. Jelen esetben pedig megállapítható, hogy a nemzeti jog szerint nincs lehetőségem jogérvényesítésre.

Az Alkotmánybíróságnak valóban nem feladata, hogy a tényeknek a jelen eljárásban közreműködő jogalkalmazók általi értékelését a saját értékelésével felülbírálja. Azonban biztosítania kell, hogy az eljárás tisztességessége nyilvánvaló legyen. Ebben a körben ezért alapos az Alkotmánybíróság elvárása, amely szerint az indítvány szerinti panaszunkban megfogalmazott aggályoknak objektíven igazoltnak tekinthetőeknek kell lenniük.

Tekintettel erre, nem lehet indokolt az Alkotmányossági garanciák kizárása olyan jogvita tekintetében, ahol alkotmányossági – tehát a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme miatt–, egyúttal a nemzeti jog sérelme is megállapítható. A jogérvényesítés jogának „gyakorlatinak és hatékornak” kell lennie. Ami azt jelenti, hogy ahhoz, hogy a jogérvényesítéshez való hozzáférés joga hatékony legyen, az egyénnek egyértelmű, gyakorlati lehetőséggel kell rendelkeznie arra, hogy kifogásoljon valamely aktust, amely a jogaiba való beavatkozást valósít meg.

Budapest, 2018. május 7.

